

Întreabă-mă orice

Panait Gabriela

Întreabă-mă orice

Întreabă-mă orice pentru o seară!
Nu am să pot răni această clipă
Când palmele îmi sunt parcă de ceară
Și inima se zbate-ntr-o aripă.

Ai buzele ca macii înfloriți,
Striviți de ploaia rece căzută de prin zări.
Se-aștern în palma mea curgând grăbiți
Așa cum cad a tale sărutări!

Se zbate noaptea-n ochii zării reci
Și vântul naște umbre pe alei.
Cad frunze nevăzute pe poteci
Și stele ard ca ochii unor zei!

Trec anotimpuri peste noi iubire!
Mă voi trezi prin fulgi reci de zăpadă
Ce vor topi o caldă amintire
Ascunsă printre frunze în livadă...!